

udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 5.

Stk. 8. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 9. Energiindholdet i den i stk. 8 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 8, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 8, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 10. — — —

Stk. 11. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 7, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 7 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2.

Stk. 12. — — —

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebeta-

lingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 12.

11. I § 12 indsættes efter *stk. 1*:

»*Stk. 2.* Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11 stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11 stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvist til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 7. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 8-10.